

Školčas

- [illegible]

V další křížovce si vyluštíte, že my jsme prostě: _____

1. školní židle a ???
2. Buckinghamský ???
3. název našeho krajského města ???
4. Praděd je ???
5. na stěnu se věší ???
6. upršené roční období ???
7. jeden z druhých cizích jazyků, který se učí u nás na škole ???

Chceš znát našeho nejviditelnějšího spolužáka? Pospojuj k sobě česká přísloví a přiřaď číslo k písmenu:

1. Kdo chce kam...
2. Ranní ptáče...
3. Jak se do lesa volá...
4. Kdo jinému jámu kopá...
5. Devatero řemesel...
6. Jablko nepadá...
7. Kdo chce psa bít...

- L ...tak se z lesa ozývá.
Š ...desátá bída.
E ... daleko od stromu.
M ...pomozme mu tam.
K ... hůl si vždycky najde.
E ...dál doskáče.
Í ... sám do ní padá

TAJENKA, je to _____

Abeceda přijímaček

A zítra je to tu.
Brubál, který se mi včera zjevil ve snu, mi říkal, že to dobře dopadne.
Cítím se skvěle.
Čumím na to už dva týdny a myslím, že to dobře dopadne.
Díky panu Brubálovi věřím, že to dobře dopadne.
Đábel stresu, který se ve mně zjevil, už nešel zastavit.
Elektřina, kterou vyhodila bouřka, se opět nahodila zpět a mohl jsem pokračovat ve studiu.
Fouká čím dál tím víc.
Guláš, který jsem měl k obědu, mi nesedl.
Hukot ale teprve začne.
Chechtá se ve mně d'ábel stresu.
Jejda za pár hodin píšu přijímačky a ještě jsem nezamhouřil oči.
Kedlubna, kterou jsem měl ke snídani, mi spadla na zem a takto začal můj den D.
Ludvík, jenž mě měl odvést, mě zradil.
Měl jsem to čekat.
Nevím, co mám teď dělat.
Ňouma to je, on na to zapomněl, teď mi napsal, že zaspal a už nedorazil.

O, můj bože, mámě nestartuje auto a táta je v práci.
Peklo teď zažívám, ale musím nějak přijít na to, co s tím.
QR kód, který jsem měl na autobus, se mi poškodil, a tak nefungoval.
Růžovou peněženku od babičky jsem vytáhl a vzal jsem z ní dvacet korun na autobus.
Ředitel naší školy se se mnou projel autobusem, a tak mi popřál štěstí.
Se štěstím jsem dojel ke škole.
Šimon byl první známý, kterého jsem zahlédl.
Třeba uvidím ještě někoho.
Ťulpas byl další, koho jsem poznal, byla to přezdívká, kterou měl už od mala.
Už jsem byl ve třídě a koukal jsem do dveří, až někdo vejde.
Vešla vysoká elegantně oblečená dáma, která pozdravila a sedla si na židli, byla to učitelka.
Weiserová bylo příjmení, které jsem zjistil od spolusedícího.
Xena Weiserová to je.
Youtube, na který jsem včera koukal, mi běžel v hlavě.
Za pár minut jsme začali psát.
Že jsem se tak stresoval, však to bylo lehčí než čtvrtletka z matematiky.

Takto umí psát devátáci – poslední slohová práce na základce

V srdci Evropy

Zem obklopená horami, které pod svou výší a majestátností skrývají údolí plná života, krásy a rozmanitosti.

Každá z oblastí České republiky schovává četná tajemství a nevyřešené záhady minulosti. Ať už to jsou hrady, které jsou domovem pro pohádková strašidla, až po zámky, jež jsou samotnou bránou do hlubin pekla. Historie Česka sahá až do dávných dob, kdy se na naše území dostaly slovanské národy, v čele s Praotcem Čechem a vystoupaly na horu Říp, jen aby zjistily, že přesně toto území je tím, kde se usídlí. Toto započalo stovky let trvající vliv českých zemí na celou historii Evropy. A i přestože jsme nebyli vždy zemí největší a nejmocnější, byl náš vliv na to, jak Evropa dnes vypadá, nemalý.

Ale i přes tuto úžasnou a bohatou historii, kterou si s sebou neseme, by byl hřích, nezmínit naši přírodu. Ta je totiž bez debat také jedním z národních klenotů. Celé naše hranice jsou tvořeny pohořími. Ty sice nejsou tak vysoké, jako třeba Alpy či Tatry, ale rozhodně přidávají na krásu celé republiky. A navíc i ony schovávají spoustu úžasných a krásných míst, ale ty už v nich musí najít každý.

Hory nám avšak jsou ještě k jedné věci. Chrání celou republiku, ať už před útočníky, tak i před spoustou dalších věcí. Díky tomuto může unikátnost a krása vnitrozemí Česka zůstat beze strachu. Úrodná půda, která je po celém povrchu, může dále produkovat potravu a život může dále prosperovat.

Tohle je naše Česko!

9.B

Na úvod si vyluštěte jméno naší paní učitelky třídní. Vypočítejte příklady a výsledky převed'te na písmena. Naše třídní se jmenuje?

Á=5 O=1 V=6 Č=7 F=16 Z=20
P=13 D=8 E=3 A=12 J=11 I=18
T=19 H=10 C=14 L=2 N=9 M=4

6+5=
20-8=
3+6=
9+3=
4+6=
7-5=
8+4=
3+3=
9-4=
15-8=
5-4=
1+5=
7-2=

TAJENKA: _____

Pokud vyškrtnete přezdívky všech našich spolužáků, vyjde vám, jakou přezdívkou má naše paní učitelka třídní. (Upozornění, některá písmena jsou použita i na více přezdívek)

M	-	D	O	M	I	H	K	K	L	-	T	-	-
A	A	A	Ž	V	-	-	E	A	K	Z	O	-	-
K	A	N	A	U	-	-	Č	L	A	U	M	-	-
Y	D	A	N	E	L	-	L	U	N	Z	I	-	-
N	N	V	D	Ě	-	A	V	B	K	U	P	E	--
A	I	E	A	--	M	I	J	A	A	G	A	J	N
--	P	N	L	J	A	I	Á	R	-	I	C	G	Y
E	Ě	C	-	S	C	-	G	N	A	R	I	L	T
C	T	A	P	-	A	O	R	-	E	L	-	O	A
I	Š	A	-	I	R	U	O	S	-	-	M	V	M
P	K	I	K	I	S	H	I	N	E	-	A	A	-
O	Č	E	R	M	I	-	-	O	S	E	L	O	K

Čermi, Domi, Džulaj, Ejglova, Elsa, Jágr, Kaluba, Kamlar, Kanka, Kapsa, Kikishine, Koleso, Makyna, Matyn, Nel Unz, Němi, Opice, Ressi, Souri, Štěpinda, TomiPaci, Vajco, Vana, Venca, Vlček, Zuzugirl, Žanda

TAJENKA: _____

ABECEDA PŘIJÍMAČEK (Tak nějak jsme to prožívali)

A tak to začalo.
Brunťal by byla lepší možnost.
Cecil tohle řekl.
Děti souhlasily.
Elegantně vcházím do třídy.
Fasuju test a už není cesty zpět.
Gestikuluju o pomoc.
Hodně gestikuluju o pomoc.
Chytám dech.
Ihle koukám na test.
Jakmile se rozkukám, už není čas.
Kamarád už zběsile píše.
„Lehké“ pomyslím si.
Moc jsem se zmýlil.
Není to lehké.
Omlouvám se předem rodičům.
Prababička se otáčí v hrobě.
Qadratické rovnice mi byly k ničemu.
Rakovinu na Cermat!
S rohlíkem v puse dopisuju matiku.
To, co následovalo, byla noční můra.
Upjatě čtu první báseň.
Vypadá to jako můj konec.
Werich by to nedopustil.
X mě bude strašit ještě dlouho.
Y mi dělalo velký problém.
Zachránil mě fernet.

ABECEDA PŘIJÍMAČEK (Trocha rad)

A je to za námi.
Bude to v pohodě.
Cílem není být první, ale aby ostatní byli pod tebou.
Čůrat jdi před každým testem.
Dlouhé čekání mě užírá.
Ďábla nech doma.
Elegance nehraje roli.
Fuj, to bude hrůza.
Guma se hodila.
Hleď si svého.
Chovej se tak, ať neděláš ostudu.
Ihned se podepiš.
Jen nezmatkuj.
Klidně můžeš jít, ale nevracej se.
Lenost tě neposune.
Mysli!!
Nestresuj se!
Ňufíčka nech doma.
Obhlídni si, kde jsou záchody, ať pak nehledáš.
Pozorně čti zadání.
Quinoa ti mysl rozproudí.
Rozmysli si, než něco napíšeš.
Říkali, že to bude těžké.
Spánku jsme moc nedali.
Štěstí se na nás snad usmálo.
Trochu nepozornosti a jsi v háji.
Ťulpase ze sebe nedělej.
Uvidíme, co z toho vznikne.
Vůbec to nebylo tak těžké, jak jsem očekávala.
Wow, to byla jízda.
X=0 je také řešení.
Youtuber Robin ti poradí!
Zítro už mám klid.
Žlutá vesta taky cesta

9. C

Můj První den v nové škole byl stresující. Byla jsem zvyklá být ve třídě se sedmi kamarády a najednou jich bylo 27. Naštěstí se mě ujala dobrá parta lidí, ze kterých se stali mí skvělí přátelé. Čas utekl jako voda a najednou píšeme přijímací zkoušky na střední školy. Zbývají nám poslední dva společné měsíce na škole a pak budeme muset odejít každý svou vlastní cestou.

NIKOLA

Vzpomínám si na svůj příchod do první třídy. Byla jsem vystrašená z nového prostředí. Ale všichni tu byli noví. Nastoupila jsem do třídy 1. C. Dostali jsme úžasnou paní učitelku Elišku Doubravovou, která nás vedla cestou trvající dlouhých 5 let. Měla s námi vždy trpělivost, i když jsme od samého začátku měli pověst nevychované třídy s potřebou vyrušovat.

Cesta na prvním stupni byla dlouhá, ale potřebná. Naučili jsme se číst, psát, počítat a další užitečné vědomosti.

ELIŠKA

Tuhle třídu mají všichni rádi,
všichni jsme tu kamarádi.
Jeden dělá frajera,
další se rád přidá,
Sociálku volají:
„9. C uhání!“

Po chodbách se naháníme,
všem strach jenom naháníme.
Cedule tam posbíráme,
všem strach stále naháníme.
Matikářku převezeme,
k šílenství ji dovedeme.
Budeme vám možná chybět,
na chodbách však bude klídek.

AMÁLIE a ANDĚLA

TENKRÁT V KVĚTNU

Vzduchem se vznášejí okvětní lístky třešně. Nesou s sebou vůni lásky a jejich stíny elegantně tančí na cestě. V parku sedí na lavičkách páry a špitají si něžná slůvka. Drží se za ruce. Jeden z druhého oči nespustí.

„Byl pozdní večer – první máj,“ blekotal zamilovaně chlapec pod starobylou třešní, zírající na svou slečnu. Bylo ale zřejmé, že slečna měla pomyslený na cokoli jiného kromě poezie, ale chlapec to podle všeho nezaregistroval.

Kdyby třešeň mohla, povzdychla by si. Dříve k ní chodilo více párů a trávilo pod její korunou více času. Kolik lidí si v jejím stínu slíbilo lásku? Kolik srdcí bylo za její život zlomeno? Spousta tehdejších milenců se k ní vracelo jako manželé. To už je ale dávno.

Postupem času návštěvníků ubývalo a třešeň byla stále osamělejší. Nakonec se ocitla na okraji parku. Málokoho napadlo sejít z pěštěné cesty s kamenným ohraničením, aby si prohlédl starou třešeň. A tak nakonec přestala vnímat. Duše, kterou v ní proudily milostné příběhy, se ztratila.

Jednoho dne svítilo slunce – jako každý den, ale třešeň cítila teplo dotyku jiného než dotyk slunečních paprsků. Prozřela. Někdo tam byl. Živá bytost! Třešeň teď byla zcela vzhůru a pátrala po návštěvníkovi.

Jako první spatřila hnědou kšticí, pak knihu a ruce držící ji. Byl to lidský chlapec. Třešeň ho tiše pozorovala, ani lísteček se nepohnul. Chlapec se při četbě tu a tam zasmála pak opět ztichl. Třešeň už nebyla sama.

Od toho dne se chlapcovy návštěvy opakovaly. Někdy četl knihu. Někdy jen nahlas přemýšlel. Dny ubíhaly a s nimi týdny a měsíce. Nastala zima, nastalo jaro. Chlapec k třešni stále chodil. Z chlapce se pomalu stával mladík a pak muž.

Byl květen a třešeň ho stále očekávala, ale tehdejší chlapec někam zmizel. Třešeň čekala – chlapec nikde. Pak zčista jasna kolem třešně vyrostly sloupky s oranžovými páskami a třešeň byla oceňována rudým X. Měla být skácena. A tak ji skáceli...

Byl květen, zrovna měla kvést.

GABRIELA

Problémová třída

Ve třídě řev a rámus ruší každý den,
je to jako malý boj,
co ve vás bouří.

Problémy jak včely se valí a
burácejí,
ale v každém z nás září svítání,
co vítězí.

Slova se střetávají jako v bouři,
ale je v nich i naděje na lepší
zítky.
V problémové třídě,
kde chaos houstne,
vzrůstá i společenství i dobrá
duše.

Dana a Anděla

V třídě, kde každý den je
někdo v boji sám,
kde problémy jsou jako
oheň plamenný plán.

V tomto kruhu, kde se zdá vše
ztraceno
roste síla spolu, ať je
cokoliv v srdci
schováno.

Mezi řádky života,
v tichu, co zraňuje,
nalezněš přátelství,
co marné nebude.

Problémová třída,
ale srdce plné laskavosti,
neodejde jen tak bez starosti.

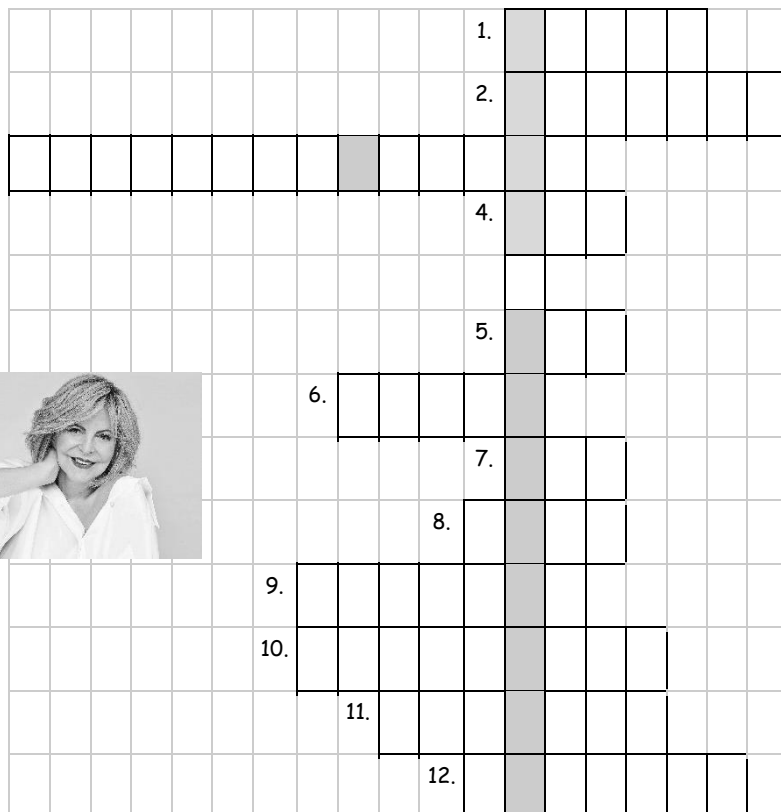

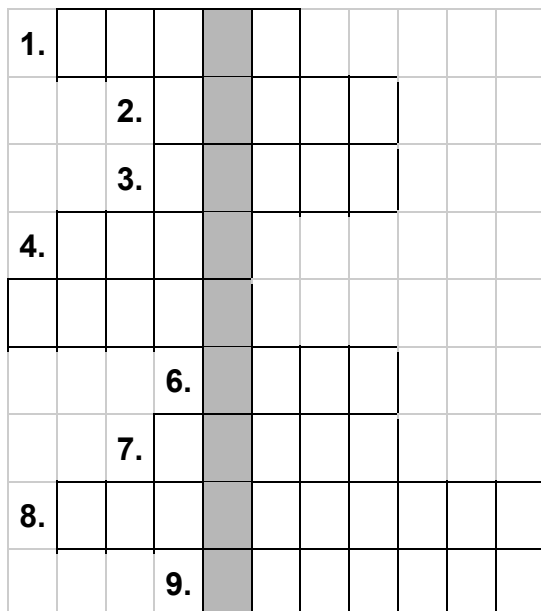
Dana

1. blesky a
2. písmenka
3. 2. slovní druh
4. antonymum ke slovu ne
5. zapínání bundy/vesty
6. dítě od matky
7. anglický pes
8. spodní část těla
9. jsou v tom psací pomůcky
10. 10. slovní druh
11. 5. slovní druh
12. 3. slovní druh

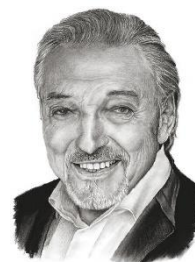

V tajence se ukrývá jedna z
nejznámějších českých
zpěvaček, která
žila od roku 1946- 2022 a
získala 9 Sláviků.

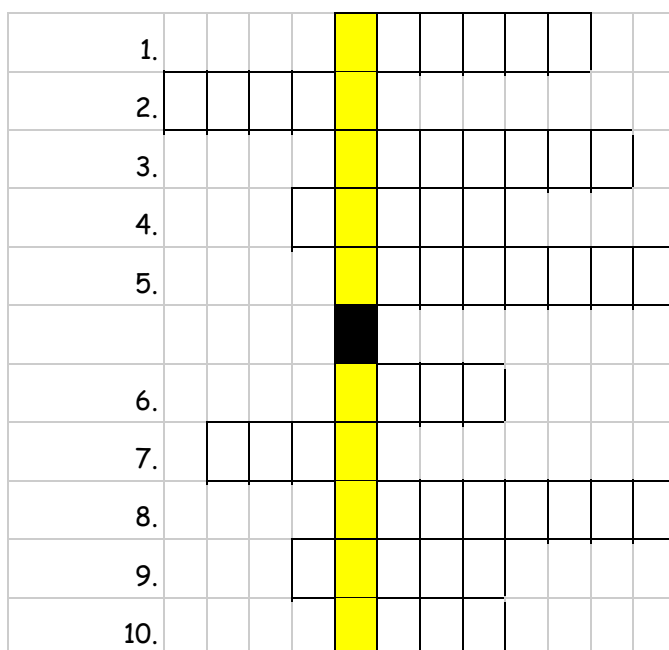

1. Používá se na rýsování
2. Hlavní město Francie
3. V jakém kraji se nachází Praha
4. Kontinent, kde žije nejvíce lidí
5. Jak se jinak řekne pouzdro
6. Anglicky zlato
7. Mají to všichni a všichni to používají
8. Hlavní město Slovenska
9. Ve škole se na to píše

Jeden z nejznámějších českých zpěváků.

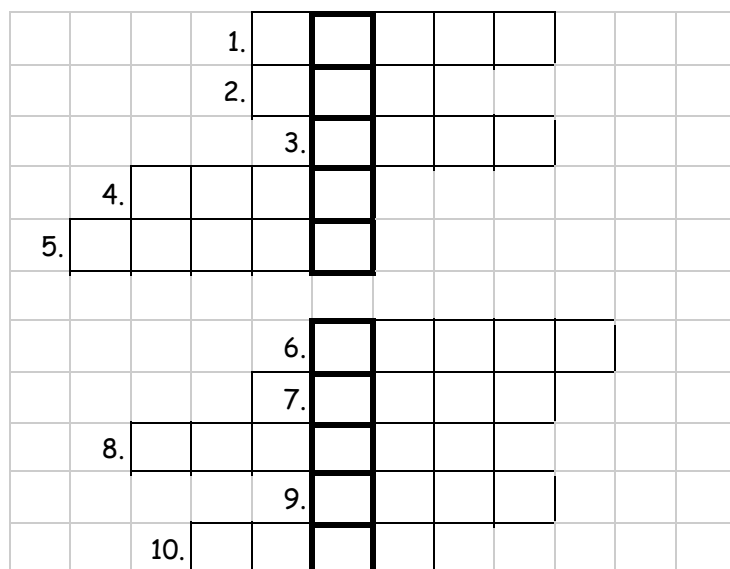
Žil od roku 1939-2019. Získal 42 ocenění ze Zlatého slavíka a Českého slavíka.
Tento zpěvák se jmenuje.....

1. V čem plave kapr.
2. je pes a
3. Je babička a
4. Píše se do toho ve škole.
5. Půjčují se tam knihy.
6. Má svižný ...
7. Co je potřeba ke psaní.
8. Okurek, paprika, celer je ...
9. Pátý den v týdnu je ...
10. Je holka a ...

Zástupce ředitele a nejlepší učitel fyziky, kterého baví
cyklistika i lyžování, rozumí počítačům i robotům a nebojí se ani
práce rukama, se jmenuje

1. předchůdce člověka, najdeme ho v ZOO
2. hlídá dům
3. mládě od krávy
4. na Vánoce ho jíme s bramborovým salátem
5. medvěd s černobílou srstí, jí bambusy
6. podobný lachtanovi
7. má oranžovou srst a bílý ocásek

8. otravný hmyz, létá, je černé
9. velké, šedé zvíře má rádo vodu a nemá chobot
10. obecné pojmenování, létá, snáší vajíčka

Učí na naší škole. Učí zde 22 let. Baví ji cyklistika, turistika a ruční práce. Je komunikativní, trpělivá a optimistická. Má ráda pastelové barvy, nejvíc modrou a fialovou. Baví ji učit děti, které se chtějí něco naučit a dozvědět. Od mala chtěla být učitelka. Jmenuje se

Chemická tečka

Krysa

Byla jednou jedna **krysa**, která se chtěla stát chemikem. Krysa byla ale úplně marná a chodila pořád jen s **obvazem** na hlavě. Když jednou stoupla na **hřebík**, zranila si nožku a nemohla pokračovat dál v cestě. V tom ale šel někdo kolem. Byl to D. I. Mendělejev s nějakými divnými **brýlemi** na očích. Mendělejev si krysy všiml, vzal ji do ruky a uviděl, že je zraněná. Dal si ji do velké **misky**, kterou vylovil v kapse. Potom ještě z kapsy vytáhl **lžičku** a nasypal na ni **jedlou sodu**, kterou před chvílí koupil pro babičku. K sodě nalil pomocí **nálevky** nějakou divnou tekutinu, vše zamíchal a dal kryse na nohu. Kryse se najednou ulevilo a začala skákat a běhat. Od té doby jsou Mendělejev a krysa nejlepší kamarádi.

Terka a Veronika

Toto číslo školního časopisu je speciálním vydáním, které vytvořili žáci devátých tříd pod vedením jejich učitelek českého jazyka. Věříme, že další ročníky se v následujícím roce také zapojí do práce a pro spolužáky připraví podobná čísla.

Se žáky devátých tříd se budeme slavnostně loučit ve středu odpoledne, to je 26.6.2024, v aule naší školy.

Všechny další příspěvky od žáků z jiných tříd nebudou zničeny, ale objeví se v dalším čísle časopisu v následujícím školním roce.

